

imødegaar, saa vidt jeg da kan se, i det væsentlige Anklagepunkterne Led for Led og slutter med at sige, at det af det anførte vil ses, at de ved de fynske samvirkende Landboforeningers Delegeretmøde mod Østifternes Haveselskab fremførte Anker i Hovedsagen er misvisende og unøjagtige. Dette Forsvarsskrift agter jeg at tilstille det højtærede Finansudvalg, som da kan gøre sig bekendt dermed og eventuelt lade det trykke i Bilagene til Ændringslisten til Finanslovsforslagets tredie Behandling. Nu er Klagen og Forsvaret for de angrebne blevet refereret, saa kan Tingets højtærede Medlemmer selv prøve at dømme i Sagen. Jeg kender nu baade Klagen og Forsvarsskriftet og vil søge at komme til Bunds i Sagen paa dette Grundlag. Skulde det ikke vise sig at være fyldestgørende, vil jeg se at føre Undersøgelsen videre frem, idet det er min Hensigt, at dette Spørgsmaal skal klares saa godt som overhovedet muligt. Skulde der blive Anledning til at træffe nye Forholdsregler, vil saadanne blive truffene. Hvad Forbeholdet vedrørende Laan til Byggefretagender ved Tystofte Forsøgsstation angaar, har jeg fulgt Planteavlsubvalgets Indstilling om Bygningsforanstaltninger baade med Hensyn til disses Udførelse og Maaden, hvorpaa de skulde finansieres. Jeg maa tilstaa, jeg har det Indtryk fra Forhandlingerne med det ærede Finansudvalg, at det ikke saa meget er det konkrete Tilfælde som det principielle, der ligger i Spørgsmaalet, man anker over, Finansudvalget ønsker at overveje Sagen mellem anden og tredie Behandling, og jeg skal gerne tage Del i Overvejelserne. Jeg skal her tage Hensyn til to eller, om man vil, til tre Sider, nemlig til selve Sagens Gennemførelse, til Ønskerne fra det ærede Finansudvalg og til min højtærede Kollega Finansministerens Bedømmelse af Forholdet; jeg er imidlertid, som sagt, rede til Forhandling og fortsat Drøftelse af Sagen.

Forbeholdet angaaende Fiskerskolerne synes ikke at skulle give sig praktisk Udslag til tredie Behandling, og det glæder mig, for saa vidt som jeg tror, det er bedst at lade det bero ved, hvad jeg har stillet i Udsigt. Det glæder mig, at den ærede Ordfører tilkendegav, at Finansudvalget vilde slaa sig til Ro hermed.

Ændringsforslag Nr. 49 vedrører Præmier og Rejsseunderstøttelser til Husmænd. Bevillingen blev nedsat efter Finanslovkommissionens Forslag — det har været nævnt atter og atter —, og vi vidste

den Gang ikke bedre, end at den hele Kommission var enig derom. Hvad enten nu imidlertid Finanslovkommissionen i sin Tid var enig i saa Henseende eller ej, har vi i alt Fald set, at et enkelt, maaske flere af dens Medlemmer bagefter har ment, at denne Nedsættelse ikke burde have fundet Sted. Nedsættelsen er imidlertid foretaget ud fra de Betragtninger, der var ledende for Finanslovkommissionen, og har været fastholdt ved tvende Finanslovafgørelser, og jeg kan ikke se, der foreligger noget, som giver Anledning til at ændre Betragtningen af dette Forhold. Nedgangen med 15,000 Kr. fra de oprindelige 90,000 Kr. falder paa Præmiebeløbet. Jeg har taget den Bestemmelse, at de 75,000 Kr. deles i 45,000 Kr. til Rejser og 30,000 Kr. til Præmier. Dette er, saa vidt jeg har forstaaet, og jeg tager heller ikke fejl i saa Henseende, i Overensstemmelse med Stemninger og Opfattelser, som har været fremme i Finansudvalget, og jeg tror ogsaa, det er i Overensstemmelse med, hvad Husmandsorganisationerne maa ønske, naar denne Nedsættelse skal finde Sted. Jeg mener altsaa, det er rimeligt at foretage Beskæringen paa dette Punkt; thi det er ikke af afgørende Betydning, om Præmiebeløbet til den enkelte Præmietaager er lidt større eller lidt mindre; det er selve den Anerkendelse og Paaskønnelse, der ligger i Præmieltildelingen, det kommer an paa. Her er ikke Tale om en økonomisk Hjælp til den enkelte eller de flere enkelte Husmænd. Det er ingen pekuniær Haandsrækning til en Mand, der er i Trang. Det er en Præmie til de dygtigste, de fremmeligste, de indsigtfuldste, en Præmie til Paaskønnelse og Opmuntring for de faa og til et godt Eksempel til Efterfølgelse for de mange, for de Hundreder, der ikke faar Præmie. Nu er jo det almindelige Niveau hævet, siden vi kom ind paa dette Præmiesystem. Antallet af Husmandsbrug er øget og selvfølgelig ogsaa Tallet paa de veldrevne Husmandsbrug. Men deraf følger lige saa selvfølgelig ikke, at de præmieverdige Tal stiger i samme Forhold. Er det almindelige Niveau hævet, maa ogsaa Kravene skærpes til det, der skal staa som det ypperste, og det er stadig de fremmeligste, de dygtigste, Foregangsmændene, hvem Anerkendelsen, Æresprisen tildeles. Om saa denne Ærespris, Præmien i rede Penge udgør 25, 20, 15, 12 eller 10 Kr., det er — ja, tilgiv mig det, tag mig det ikke ilde op — det er underordnet. Den dygtigste og fremmeligste er jo den, der faar det bedste